

SBÍRKA ROZHODNUTÍ A OPATŘENÍ ZEMĚDĚLSKÉ FAKULTY JIHOČESKÉ UNIVERZITY V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH

číslo: 15/2020

1. prosince 2020

**Opatření děkana,
kterým se vyhláší přijímací řízení ke studiu v bakalářských a navazujících
magisterských studijních programech na ZF JU
se zahájením studia v akademickém roce 2021/2022**

Článek 1

Obecná ustanovení

1. Tímto opatřením se vyhláší pravidla pro přijímací řízení ke studiu na Zemědělské fakultě Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích se zahájením studia v akademickém roce 2021/2022.
2. Pravidla pro přijímací řízení se vyhláší na základě § 48 až 51 a § 58 odst. 1 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách (dále jen Zákon), a čl. 18 až 22 Statutu Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích (dále jen Statut).

Článek 2

Studijní programy, do kterých je možno podávat přihlášky ke studiu

1. ZF JU umožňuje podat přihlášky ke studiu v bakalářských studijních programech:
 - Agroekologie,
 - Agropodnikání,
 - Biologie a ochrana zájmových organismů,
 - Pozemkové úpravy a převody nemovitostí,
 - Zemědělství,
 - Zemědělské biotechnologie,
 - Zootechnika,
 - Zemědělská a dopravní technika: obchod, servis a služby.
2. ZF JU umožňuje podat přihlášky ke studiu v navazujících magisterských studijních programech:
 - Kvalita a zpracování zemědělských produktů,
 - Zemědělská technika a technologie,
 - Zemědělské biotechnologie,
 - Pozemkové úpravy a převody nemovitostí.
3. V případě udělení akreditace otevře ZF JU přijímací řízení do navazujících studijních programů:
 - Agroekologie,
 - Biologie a ochrana zájmových organismů,
 - Zootechnika.

Článek 3

Pravidla pro podávání a zpracování přihlášek ke studiu

1. Přihlášky ke studiu jsou podávány pouze na formulářích elektronické přihlášky "Přihláška ke studiu na vysoké škole" dostupných elektronicky na webových stránkách Zemědělské fakulty JU.
2. Uchazeč o studium v bakalářských studijních programech je povinen spolu s elektronickou přihláškou vložit do elektronického portálu i oskenovanou (ofotografovanou) kopii (formát .pdf nebo .jpg) katalogového listu potvrzeného střední školou, resp. vysvědčení z 2. pololetí za jednotlivé ročníky studia na střední škole (za 4. ročník pololetní vysvědčení, pokud ještě nemá ukončené studium) a maturitní vysvědčení (pokud již uchazeč absolvoval maturitní zkoušku). Kopie musí být dostatečně kvalitní, aby byly zřetelné všechny údaje. Nemá-li uchazeč možnost vložit tyto kopie do přihlášky elektronicky, zašle je poštou společně i s podepsanou přihláškou vytištěnou z elektronického portálu.
3. Uchazeči hlásící se k navazujícímu magisterskému studiu podávají přihlášku pouze v elektronické formě.
4. Uchazeč, který neuhradí ve stanoveném termínu (do 31. 3. 2021) poplatek stanovený podle § 58 odst. 1 zákona a čl. 18 Statutu a neučiní tak ani po vyzvání, nesplnil základní podmínku pro zařazení do přijímacího řízení. Splnění této povinnosti uchazeč prokáže předložením dokladu o zaplacení.
5. Uchazeči, kteří jsou absolventy zahraniční střední nebo vysoké školy, přiloží k přihlášce další povinné přílohy uvedené v článku 9.
6. Přihláška ke studiu bude zařazena mezi podané až v okamžiku, kdy ZF JU obdrží elektronickou přihlášku se všemi náležitostmi a požadovanými přílohami. Nekompletní přihláška bude považována za neplatnou a v rámci přijímacího řízení k ní nebude přihlášeno.

Článek 4

Přijímací zkoušky

1. Uchazeči o studium v bakalářských studijních programech jsou přijímáni bez přijímací zkoušky.
2. Přijímací zkouška do navazujících magisterských studijních programů se uskuteční dne 22. června 2021.
3. Přijímací zkoušky do navazujících studijních programů v náhradním termínu se uskuteční dne 28. června 2021.
4. Přesný čas konání přijímací zkoušky bude sdělen každému uchazeči o studium písemně, včetně dalších informací o přijímací zkoušce. ZF JU uchazečům písemně potvrdí přijetí přihlášky ke studiu.
5. Náhradní termín přijímací zkoušky je rovnocenný řádnému termínu, ale je určen pouze těm uchazečům, kteří se nemohli dostavit na řádný termín ze závažných zdravotních důvodů a požádají-li o něj do 5 dnů po konání řádného termínu. Zdravotní indispozici je uchazeč povinen prokázat lékařským potvrzením.
6. Účast na přijímacích zkouškách na jinou vysokou školu není důvodem pro omluvu neúčasti uchazeče na řádném termínu přijímací zkoušky.
7. Přijímací zkoušky do navazujících studijních programů (resp. oborů) mají písemnou formu. Dílčí části zkoušky a jejich rámcový obsah je vymezen v přílohách tohoto opatření.

Článek 5

Prominutí přijímacích zkoušek

1. Děkan promine přijímací zkoušku uchazečům, kteří jsou absolventy bakalářského studia na ZF JU, kteří podali přihlášku do kteréhokoliv navazujícího studijního programu, pokud jejich studijní průměr z bakalářského studia bez započtení výsledku státních závěrečných zkoušek byl nižší nebo roven 1,8.
2. Pokud je uchazeč o přijetí do navazujícího magisterského oboru absolventem jiného, než přírodovědeckého, zemědělského nebo technického zaměření, musí v takovém případě uchazeč splnit požadované znalosti z předmětů přijímací zkoušky, bez ohledu na studijní průměr z bakalářského studia.
3. Děkan fakulty promine přijímací zkoušku uchazečům, kteří již na Zemědělské fakultě Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích studovali ve stejném nebo příbuzném studijním programu (resp. oboru) a studium ukončili z jiných důvodů než prospěchových.

Článek 6

Komise pro hodnocení přijímacích zkoušek

1. Děkan ZF JU jmenuje hlavní přijímací komisi, tříčlennou přijímací komisi jmenovanou pro každý studijní program a hodnotící komisi pro každý studijní program.
2. Hodnotící komise je pověřena vyhodnocením výsledků písemných přijímacích zkoušek, které provádí neveřejně a anonymně.
3. Přijímací komise jmenované pro každý studijní program stanoví celkové výsledky přijímacího řízení pro každého uchazeče o studium a zpracuje pořadí uchazečů pro každý studijní program.
4. Hlavní přijímací komise zpracovává návrh o přijetí či nepřijetí uchazeče ke studiu.

Článek 7

Hodnocení a přijímání uchazečů o studium v bakalářských studijních programech

1. Ke studiu v bakalářských studijních programech bude přijat uchazeč, který
 - a. absolvoval střední školu a úspěšně vykonal maturitní zkoušku a tuto skutečnost prokázal maturitním vysvědčením nebo jeho ověřenou kopií
 - b. a jehož umístění v pořadí všech uchazečů je rovno nebo lepší než počet uchazečů přijímaných ke studiu v daném studijním programu. Předpokládané počty přijímaných uchazečů tvoří přílohu tohoto opatření.
2. Podmínku dle bodu a) splňuje také absolvent zahraniční střední školy, pokud tuto skutečnost prokáže nostrifikovaným dokumentem o závěrečné zkoušce rovnocenné maturitě.
3. Pořadí uchazečů o studium v bakalářských studijních programech se stanovuje na základě prospěchu z celého studia na střední škole (bez započítání výsledků maturity).

Článek 8

Hodnocení a přijímání uchazečů o studium v navazujících studijních programech

1. Ke studiu v navazujících studijních programech bude přijat uchazeč, který
 - a. úspěšně absolvoval bakalářské vysokoškolské studium a tuto skutečnost prokázal diplomem nebo jejich úředně ověřenou kopií
 - b. a jehož umístění v pořadí všech uchazečů je rovno nebo lepší než počet uchazečů přijímaných ke studiu v daném studijním programu. Předpokládané počty přijímaných studentů tvoří přílohu tohoto opatření.
2. Podmínku dle bodu a) splňuje také absolvent zahraniční vysoké školy, pokud tuto skutečnost prokáže nostrifikovaným dokumentem nebo jeho ověřenou kopií o státní závěrečné zkoušce rovnocenné udělení bakalářského titulu na vysoké škole v České republice.
3. Výsledek přijímací zkoušky je hodnocen 0 (nejhorší výsledek) až 100 body. Na základě tohoto hodnocení se stanoví pořadí uchazečů o přijetí ke studiu.
4. Uchazeč o studium v navazujícím studijním programu, kterému byla tímto opatřením nebo děkanem ZF JU prominuta přijímací zkouška, získává plný počet bodů.
5. Uchazeč, který neabsolvoval přijímací zkoušku v řádném ani náhradním termínu, je hodnocen 0 body.

Článek 9

Specifické podmínky pro absolventy studia v zahraničí

1. Pro přijímání cizinců ke studiu v rámci mezinárodních smluv, kterými je Česká republika vázána, se výše uvedené podmínky aplikují přiměřeně, s možnou modifikací zejména časových termínů přijímacího řízení, způsobu ověřování znalosti českého jazyka a uznání dosaženého vzdělání.
2. Podmínky pro posuzování zahraničního středoškolského a vysokoškolského vzdělání v rámci přijímacího řízení pro akademický rok 2021/2022 jsou stanoveny Opatřením rektora JU k posuzování splnění podmínky předchozího vzdělání uchazečů o studium č. R 450 ze dne 18. listopadu 2020 a Opatřením děkana ZF JU č. 11/2020 ze dne 26. května 2020;
3. Absolvent zahraniční střední školy, který je uchazečem o studium v bakalářském studijním programu, navíc přiloží k přihlášce o studium následující dokumenty, které tvoří její povinnou přílohu:
 - a. originál nebo úředně ověřený opis vysvědčení/prospěchu za všechny ročníky středoškolského studia v souladu se systémem středoškolského vzdělávání dané země. Tento dokument (resp. dokumenty) musí být v případě, že je vydán ve státech, v nichž neplatí Úmluva o Apostile, ani nebylo sjednáno osvobození od ověřování ve dvoustranné mezinárodní smlouvě o právní pomoci, opatřeny doložkou o tzv. superlegalizaci. V případě, že tyto dokumenty jsou vydány ve státech, v nichž platí Úmluva o Apostile, musí být opatřeny touto tzv. Apostilou. Uvedené dokumenty, včetně Apostily či doložky o superlegalizaci musí být přeloženy do českého jazyka soudním tlumočnickem a tento překlad musí být předložen v originále či úředně ověřené kopii;
 - b. originál nebo úředně ověřenou kopii dokladu o úspěšně složené zkoušce z českého jazyka na některé k tomu akreditované instituci na úrovni B1 Společného evropského referenčního rámce (SERR).
4. Absolvent zahraniční vysoké školy, který je uchazečem o studium v navazujícím magisterském studijním programu, přiloží k přihlášce o studium navíc následující dokumenty:
 - a. nostrifikovaný dokument nebo jeho ověřenou kopii o státní závěrečné zkoušce rovnocenné udělení bakalářského titulu na vysoké škole v České republice
 - b. a originál nebo úředně ověřenou kopii dokladu o úspěšně složené zkoušce z českého jazyka na některé k tomu akreditované instituci, přičemž úroveň znalostí odpovídá minimálně úrovni B1 Společného evropského referenčního rámce (SERR).

Článek 10

Uchazeči o studium se specifickými potřebami

1. Uchazeč se specifickými potřebami (se zdravotním postižením, chronickým onemocněním či jinými zdravotními problémy) má právo využít při přijímací zkoušce a v případě přijetí i v průběhu studia podpůrná opatření a služby poskytované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích. Pokud chce tento nárok uplatnit, musí v elektronické přihlášce vybrat možnost ANO v kolonce „Zohlednění specif. potřeb“.
2. Po splnění všech administrativních náležitostí spojených s podáním přihlášky ke studiu bude uchazeč se specifickými potřebami kontaktován Centrem podpory studentů se specifickými potřebami JU. Pracovníci centra se s uchazečem domluví na dalším postupu. Podrobnější informace lze získat na internetových stránkách centra (www.centrumssp.jcu.cz), e-mailem (centrum-ssp@jcu.cz) nebo telefonicky (389 036 026). S pracovníky centra je také možné konzultovat vhodnost volby studijního programu ještě před podáním přihlášky ke studiu.

Článek 11

Nahlížení do materiálů a přezkum průběhu přijímacího řízení

1. Uchazeč má dle § 50 odst. 5 Zákona právo nahlédnout do svých materiálů, které mají význam pro rozhodnutí o jeho přijetí ke studiu, a to na studijním oddělení Zemědělské fakulty JU dne 22. 7. 2021 v době od 8 do 11 hodin.
2. Uchazeč má právo požádat rektora o přezkoumání rozhodnutí o přijetí/nepřijetí ke studiu. Žádost se podává ve lhůtě 30 dnů ode dne jeho doručení. Rektor změní rozhodnutí děkana, které bylo vydáno v rozporu se zákonem, vnitřním předpisem vysoké školy nebo podmínkami stanovenými podle § 49 odst. 1 a 3 zákona. V opačném případě žádost zamítne a původní rozhodnutí děkana potvrdí.

Článek 12

Závěrečná ustanovení

1. V případech, které nejsou řešeny tímto opatřením, rozhodne s konečnou platností děkan ZF JU.
2. Studentům Zemědělské fakulty JU i jiných vysokých škol hlásících se do kteréhokoliv navazujícího magisterského studijního oboru ZF, a kteří neabsolvovali během bakalářského studia anglický jazyk v rozsahu výuky AJ1, AJ2, AJ3 na Zemědělské fakultě JU, je stanovena povinnost během navazujícího studia absolvovat anglický jazyk v tomto rozsahu, případně prokázat ekvivalentní znalosti.
3. Toto opatření projednal a schválil Akademický senát Zemědělské fakulty Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích.

doc. RNDr. Petr Bartoš, Ph.D., v. r.
děkan fakulty

Příloha 1: Dílčí části přijímacích zkoušek do navazujících magisterských studijních programů

Studijní program: **Kvalita a zpracování zemědělských produktů**

Dílčí zkoušky: a) kvalita rostlinných produktů,
b) kvalita živočišných produktů.

Studijní program: **Zemědělská technika a technologie**

Dílčí zkoušky: a) základy zemědělské techniky,
b) základy dopravní a manipulační techniky.

Studijní program: **Zemědělské biotechnologie**

Dílčí zkoušky: a) rostlinné a živočišné biotechnologie,
b) buněčné a molekulární biologie.

Studijní program: **Pozemkové úpravy a převody nemovitostí**

Dílčí zkoušky: a) pozemkové úpravy,
b) právo.

Studijní program: **Agroekologie***

Dílčí zkoušky: a) aplikovaná ekologie,
b) základy zemědělské výroby

Studijní program: **Biologie a ochrana zájmových organismů***

Dílčí zkoušky: a) botanika,
b) zoologie.

Studijní program: **Zootechnika***

Dílčí zkoušky: a) základy chovu hospodářských zvířat I,
b) základy chovu hospodářských zvířat II.

*** v případě udělení akreditace otevře ZF JU přijímací řízení do navazujících studijních programů**

Příloha 2: Tematické okruhy pro dílčí zkoušky

APLIKOVANÁ EKOLOGIE

1. Ekosystém a agroekosystém z hlediska funkce vstupů a výstupů:
vstupy do ekosystému (energie, voda, anorganické a organické látky),
výstupy z ekosystému (primární produkce, biomasa, účinnost, odpadní látky).
2. Látkové a energetické toky v agroekosystému:
energetické toky v ekosystému (vstup, výstup, produkce, účinnost, potravní sítě a tok energie), látkové toky v ekosystému (biogeochemické cykly, koloběh vody, toky látek v potravní síti).
3. Biodiverzita:
základní charakteristika a členění, ochrana a její zachování.
4. Vztahy mezi organismy:
kompetice – vnitrodruhová x mezidruhová, predace, parazitace, herbivorie, mutualismus, symbióza.
5. Trvale udržitelné systémy hospodaření:
principy, zásady.
6. Územní systémy ekologické stability:
tvorba, struktura (biocentrum, biokoridor, interakční prvek), význam.
7. Edafon v půdě:
členění, funkce a význam pro půdní úrodnost.
8. Bioindikátory:
charakteristika, význam pro hodnocení trvalé udržitelnosti.
9. Environmentálně cenná území:
specifikace, význam, zásady managementu.
10. Konvenční, integrované a ekologické zemědělství:
principy hospodaření, vzájemné odlišnosti, zhodnocení vlivu na životní prostředí.

Literatura:

1. Barták, M.: Ekologie řízených autotrofních organismů. ČZU Praha, 2002.
2. Begon, M., Harper, J. L., Townsend, C. R., Grygová, B., Köberleová, B.: Ekologie: jedinci, populace a společenstva. 1. vyd. Olomouc: Vydavatelství Univerzity Palackého Olomouc, 1997. ISBN 80-7067-695-7.
3. Keller, J.: Až na dno blahobytu. EkoCentrum Brno, 1993.
4. Kendr J.: Teoretické a praktické aspekty ekologie krajiny. MŽP ČR, Enigma s.r.o., 2000.
5. Kolář, F., Matějů, J., Lučanová, M., Chlumská, Z., Černá, K., Prach, J., Baláž, V., Falteisek, L.: Ochrana přírody z pohledu biologa: proč a jak chránit českou přírodu. První vydání v českém jazyce. Praha: Dokořán, 2012. ISBN 978-80-7363-414-8.
6. Kovář, P.: Krajinná ekologie. Učební texty Univerzity Karlovy, Karolinum, UK Praha, 2008.
7. Lomborg, B.: Krajinný ráz. Praha, 2003.
8. Míchal, I.: Ekologická stabilita. MŽP ČR, Praha, 1994.
9. Moldan, B.: (Ne)udržitelný rozvoj ekologie, hrozba a naděje. Karolinum, Praha, 2001.

10. Moldan, B.: Podmaněná planeta. Praha, Karolinum, 2009.
11. Nátr, L.: Rozvoj trvale neudržitelný. Nakladatelství Karolinum, Praha, 2005.
12. Pivnička, K.: Aplikovaná ekologie: dlouhodobá udržitelnost rybářské, zemědělské a lesnické produkce. Univerzita Karlova v Praze, 2002. ISBN 80-246-0599-6.
13. Rajchard, J.: Ekologie III: Struktura a funkce ekosystému, produkční ekologie, biogeochemické cykly, chemické faktory prostředí, základy ekologie půdy, ekologie vodního prostředí, aktuální celosvětové ekologické problémy. 1. vyd. Č. Budějovice: KOPP, 2002. ISBN 80-7232-191-9.
14. Rajchard, J., Balounová, Z., Vysloužil, D. Ekologie I.: Pojem a obsah ekologie, globální prostředí planety a jeho členění, ekologické faktory, působení fyzikálních faktorů na organizmy. 1. vyd. České Budějovice: Kopp, 2002. ISBN 80-7232-189-7.
15. Rajchard, J., Balounová, Z.: Základy ekologie I. Ekologie vodního prostředí a zoocenologie: (terénní cvičení). 1. vyd. České Budějovice: ZF JU, 1996. ISBN 80-7040-160-5.
16. Rajchard, J., Kindlmann, P., Balounová, Z.: Ekologie II. Biotické faktory - populace, základní modely populační dynamiky, společenstva, potravní řetězce. 1. vyd. Č. Budějovice: KOPP, 2002. ISBN 80-7232-190-0.
17. Storch, D., Mihulka, S.: Úvod do současné ekologie. Vydání první. Praha: Portál, 2000. ISBN 80-7178-462-1.
18. Šarapatka, B. a kol.: Agroekologie. Východiska pro udržitelné zemědělské hospodaření. Bioinstitut, Olomouc 2010.
19. Šarapatka, B., Niggli, U.: Zemědělství a krajina, cesty k vzájemnému souladu. UP Olomouc 2008.
20. Townsend, C. R., Begon, M., Harper, J. L.: Základy ekologie. 1. české vyd. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2010. ISBN 978-80-244-2478-1.

Anglicky psané:

1. Townsend, C. R.: Ecological applications: toward a sustainable world. 1st ed. Malden: Blackwell, 2008. ISBN 978-1-4051-3698-3.
2. Carpenter, S. R.: Ecosystems and human well-being: scenarios. Vol. 2. 1st ed. Washington: Island Press, 2005. ISBN 1-55963-390-5.
3. Molles, M. C.: Ecology: concepts and applications. 2nd ed. Boston; New York: McGraw-Hill, 2002. ISBN 0-07-029416-X.
4. Altieri, M. A.: Agroecology: the science of sustainable agriculture. 2. ed. Boulder, Colo.: Westview, 1995. ISBN 0-8133-1718-5.

ZÁKLADY ZEMĚDĚLSKÉ VÝROBY

Rostlinná produkce:

1. Půdní úrodnost, fyzikální a chemické vlastnosti půdy a jejich vliv na zpracování.
2. Významné plevely v obilninách, ostatních zrninách a okopaninách a způsoby jejich regulace.
3. Základní a předseťové zpracování půdy (význam, technologie, vhodnost k plodinám).
4. Výživa a hnojení obilnin, význam pro tvorbu výnosu.
5. Střídání plodin v osevních postupech. Význam agrobiodiverzity pro výkon, zdraví rostlin a kvalitu produkce.
6. Zásady pěstování obilnin (založení porostu, agrotechnické zásahy během vegetace, ochrana proti chorobám a škůdcům).
7. Zásady pěstování okopanin (založení porostu, agrotechnické zásahy během vegetace, ochrana proti chorobám a škůdcům).
8. Zásady pěstování olejnin a luskovin (založení porostu, agrotechnické zásahy během vegetace, ochrana proti chorobám a škůdcům).
9. Sklizeň a posklizňové ošetření polních plodin (fáze zralosti, technologie sklizně, čištění a sušení zrnin a třídění a skladování okopanin).
10. Základní parametry nutriční a technologické kvality hlavních sklizňových produktů polních plodin.

Živočišná produkce:

1. Význam a perspektivy chovu skotu (základy mléčné a masné užitkovosti).
2. Využití masných plemen skotu.
3. Zásady produkce vepřového masa – produkční ukazatele, kvalita masa.
4. Uplatnění drůbeže v produkci potravin.
5. Využití koní v současné společnosti – pracovní, zdravotní, sportovní, společenské.
6. Produkční a mimoprodukční uplatnění ovcí v ČR.
7. Plodnost hospodářských zvířat a její předpoklady.
8. Etika chovu hospodářských zvířat – význam, zásady, legislativa.

Literatura:

Diviš, J. a kol.: Pěstování rostlin. České Budějovice, ZF JU, 2000.

Odkaz na stažení: <http://rv.zf.jcu.cz/wp-content/uploads/2019/11/Pestovani-rostlin-ZF-JU-ucebni-texty.pdf>

Šarapatka, B., Urban, J. a kol.: Ekologické zemědělství v praxi. Pro-bio Šumperk, 2007.

Frelich, J. a kol.: Chov hospodářských zvířat I. České Budějovice, JU ZF, 2011.

Matoušek, V. a kol.: Chov hospodářských zvířat II. České Budějovice, JU ZF, 2013.

KVALITA ZEMĚDĚLSKÝCH (ROSTLINNÝCH A ŽIVOČIŠNÝCH) PRODUKTŮ

1. Jakost – pojmy, hodnocení a kontrola jakosti.
2. Živiny (tuky, bílkoviny, sacharidy, vláknina) – základní stavební jednotky, obsah u hlavních rostlinných a živočišných produktů, význam.
3. Vitamíny a minerální látky.
4. Složení obilovin (pšenice, ječmen, žito), základní kvalitativní ukazatele, ošetření a skladování.
5. Složení olejnin (řepka, sója, slunečnice), základní kvalitativní ukazatele, významné odrůdy a skladování.
6. Složení brambor, základní kvalitativní ukazatele, významné odrůdy a skladování.
7. Význam obilovin, olejnin a okopanin v potravinářské výrobě.
8. Zdroje masa, produkce a spotřeba v ČR, složení masa a základní kvalitativní ukazatele.
9. Druhy mléka, produkce a spotřeba v ČR, složení mléka a základní kvalitativní ukazatele.
10. Stavba a složení vajec, základní kvalitativní ukazatele.
11. Význam masa, mléka a vajec v potravinářské výrobě.
12. Rozdělení mikroorganismů (dle teploty, vztahu ke kyslíku, ...).
13. Základní podmínky růstu mikroorganismů.
14. Řízení jakosti – státní dozor nad potravinami, dozorové orgány.
15. Základní struktura evropské a národní legislativy vztahující se ke kvalitě produktů – hygienický balíček a hygiena potravin.

Literatura:

eAGRI (2020): *Hygiena potravin*. [online]. Ministerstvo zemědělství ČR: © 2009-2020 [cit. 16.11.2020]. Dostupné na: <http://eagri.cz/public/web/mze/potraviny/hygiena-potravin-a-haACP/>
Kadlec, P. a kol.: *Technologie potravin. Přehled tradičních potravinářských výrob*. KEY Publishing, 2012
Prugar, J. a kol.: *Kvalita rostlinných produktů na prahu 3. tisíciletí*. Praha: Výzkumný ústav pivovarský a sladařský 2008, 327 s. ISBN 978-80-86576-28-2.
Samková, E. a kol.: *Kvalita vybraných zemědělských produktů – složení a požadavky na jakost*. [online]. České Budějovice: JU ZF, 2020. Dostupné na: <http://kkzp.zf.jcu.cz/>

ZÁKLADY ZEMĚDĚLSKÉ TECHNIKY ZÁKLADY DOPRAVNÍ A MANIPULAČNÍ TECHNIKY

Základy zemědělské techniky

1. Principy technických systémů
2. Stroje pro zpracování půdy
3. Stroje pro hnojení a ochranu rostlin
4. Stroje pro obiloviny a píce
5. Stroje pro okopaniny, technické plodiny a zeleninu
6. Stroje pro zemní a lesní práce
7. Stroje pro živočišnou výrobu

Základy dopravní a manipulační techniky

1. Principy technických systémů
2. Dopravní a manipulační technika
3. Traktory a dopravní prostředky
4. Dílenské stroje a nářadí

Literatura:

- Svatoš, J., Frolík, J.: Základy zemědělské techniky I.. České Budějovice, JU ZF, 2000. ISBN 80-7040-464-7;
Svatoš, J., Frolík, J.: Základy zemědělské techniky II.. České Budějovice, JU ZF, 1997. ISBN 80-7040-243-1.
Kumhála, F.: Zemědělská technika; stroje a technologie pro rostlinnou výrobu. Praha, ČZU 2008. ISBN 978-80-213-1701-7.
Červinka, J.: Mechanizace rostlinné výroby. Brno, VŠZ ZF, 1993. ISBN 80-7157-085-0.
Trunečka, K.: Technika a metody v ochraně rostlin I.. Brno, MZLU, 1996. ISBN 80-7157-1962-2.
Břečka, J.: Stroje pro sklizeň píce a obilovin. Praha, ČZU, 2001. ISBN 80-213-0738-2.
Celjak, I.: Strojní zařízení pro realizaci stavebních prací, ZF České Budějovice, 2009, 133 s.
Celjak, I.: Stroje pro zemní a lesní práce II. České Budějovice, ZF JU 2000, 195 s.
Kic, P.: Dopravní a manipulační stroje I., Základy logistiky, Praha, Česká zemědělská univerzita, 2008. 44 s.;
Srový, O. a kol.: Doprava a manipulace v zemědělství, Profi Press, 2008, 248 s.
Bauer, F., Sedlák, P.: Traktory. Praha, Profi Press, 2006.
Jerie, J.: Teorie motorů. Praha, ČVUT, 1996. ISBN 80-01-01460-6.
Abrahám, Z. a kol.: Technické a technologické normativy pro zemědělskou výrobu. VÚZT v.v.i. Praha, 2007
Andrt, M.: Technika a technologie pro chov zvířat. Reprografické studio PEF ČZU Praha, 2011, 100 s.
Gálik, R. a kol.: Technika pre chov zvierat. Vysokoškolská učebnice, SPU v Nitre, 2018. ISBN 978-80-552-1906-6.

ROSTLINNÉ A ŽIVOČIŠNÉ BIOTECHNOLOGIE BUNĚČNÁ A MOLEKULÁRNÍ BIOLOGIE

1. Anatomie a morfologie rostlinných buněk a pletiv.
2. Genetická a cytogenetická struktura rostlinných pletiv.
3. Diferenční procesy během růstu a vývoje rostlin.
4. Základní regenerační procesy u rostlin a rostlinných buněk.
5. Techniky kultivace rostlinných buněk in vitro.
6. Základní principy šlechtění rostlin.
7. Základy molekulární genetiky.
8. Genetické procesy na úrovni buněk a jedinců.
9. Základy genetiky populací hospodářských zvířat.
10. Genetika užitkových vlastností hospodářských zvířat.
11. Základy šlechtění hospodářských zvířat.

Literatura:

- Jelínek, J., Zicháček, V.: Biologie pro gymnázia. Olomouc, 2014.
Závodská, R.: Biologie buněk, Scientia, 2006.
Kočárek, E.: Genetika. Scientia, 2005.
Campbell, N. A., Reece, J. B.: Biologie. Computer Press, 2009.
Snustad, D. P., Simmons, M. J.: Genetika. MUNI PRESS, 2018.
Relichová, J.: Genetika populací. MUNI PRESS, 2014.
Řehout, V. a kol.: Genetika I a II. ZF JU. 2000, 2005.
Novák, F. J.: Rostlinné explantáty. JU, 2000.
Lesk, A.: Introduction to Genomics. Oxford Univ. Press. 2017.
Samuelsson, T.: Genomics and Bioinformatics. Cambridge: Cambridge University Press, 2012.
Ruvinsky, A., Marshall, G. J. A. (eds.): Mammalian Genomics. Wallingford, Cambridge, CABI Publishing 2005.

ZÁKLADY CHOVU HOSPODÁŘSKÝCH ZVÍŘAT I a II

Základy chovu hospodářských zvířat I

1. Význam a perspektivy chovu skotu.
2. Ekonomika chovu skotu.
3. Technika chovu dojeného skotu.
4. Produkce mléka.
5. Produkce hovězího masa.
6. Technika chovu krav bez tržní produkce mléka.
7. Význam a perspektivy chovu koní.
8. Hodnocení zevnějšku a výkonnosti koní.
9. Ekonomika chovu koní.
10. Hospodářský význam chovu koz, mléčná a masná užitkovost.
11. Hospodářský význam chovu ovcí, mléčná a masná užitkovost.

Základy chovu hospodářských zvířat II

1. Význam chovu prasat a jeho perspektivy.
2. Užitkové typy prasat a jejich uplatnění.
3. Reprodukční vlastnosti prasat.
4. Výkrmnost a jatečná hodnota prasat.
5. Zásady odchovu prasat (selata, prasničky, kanečci).
6. Technika chovu prasat.
7. Význam chovu drůbeže a jeho perspektivy.
8. Produkce konzumních vajec.
9. Produkce drůbežího masa.
10. Vodní drůbež a její uplatnění.
11. Zásady chovu králíků.
12. Zásady chovu kožšinových zvířat.

Literatura:

Frelich, J. a kol.: Chov hospodářských zvířat I. České Budějovice, JU ZF 2011.
Matoušek, V. a kol.: Chov hospodářských zvířat II. České Budějovice, JU ZF 2013.

POZEMKOVÉ ÚPRAVY

Eroze a její třídění. Mechanismus erozních procesů. Eroze vodní a větrná. Modelové výpočty erozních jevů. Eroze a znečištění prostředí. Technická protierozní opatření.

1. Geodézie. Měřičské práce. Soustavy měř. Geodetické přístroje a pomůcky.
2. Určení vodorovného a svislého směru. Měření stálých úhlů. Praktická měření – vodorovný a svislý směr.
3. Měření délek. Praktická měření. Vytýčení přímky a stálých úhlů.
4. Polohopisná měření. Praktická měření – přímé měření délek. Výšková měření. Metody. Princip nivelace. Polohové a výškové vytyčovací práce.
5. Pojmy a definice pozemkových úprav. Vývojové etapy pozemkových úprav
6. Základní etapy KPÚ.
7. Výběr katastrálního území pro pozemkovou úpravu a zahájení pozemkové úpravy. Úvodní jednání.
8. Průzkumy a rozbor, geodetická příprava. Stanovení obvodu pozemkové úpravy. Soupis nároků vlastníků.
9. Zpracování plánu společných zařízení. Zpracování návrhu nového uspořádání pozemků.
10. Schválení KPÚ a vydání rozhodnutí o schválení návrhu KPÚ a přechodu vlastnických práv. Realizační etapa.
11. Ná vaznost pozemkových úprav na územní plánování
12. Základní parametry úprav toků.
13. KPP a BPEJ.
14. Fyzikální vlastnosti půd. Větrná eroze. Vodní eroze. Výpočty Wishmeier-Smithovy rovnice.
15. Agrotechnická protierozní opatření. Technická protierozní opatření.
16. Vodní nádrže v zemědělské krajině.
17. Vztah územně plánovací dokumentace a pozemkových úprav.
18. Půdní typy a půdní druhy – základní představitelé v ČR.
19. Eroze a její třídění. Mechanismus erozních procesů. Eroze vodní a větrná. Modelové výpočty erozních jevů. Eroze a znečištění prostředí. Technická protierozní opatření.

Literatura:

- Dumbrovský, M., Mezera, J. a kol.: Metodický návod pro pozemkové úpravy a související informace. Praha, VÚMOP, 2000.
- Zákon č. 139/2002 Sb. O pozemkových úpravách a pozemkových úřadech
- Vyhláška č. 545/2002 Sb. O postupu při provádění pozemkových úprav a náležitostech návrhu pozemkových úprav
- Hánek, P. a kol.: Stavební geodézie. 1. vydání. Praha, ČVUT, 2008.
- Hánek, P., Hánek, P. (Jr.), Maršíková, M.: Geodézie pro obor pozemkové úpravy a převody nemovitostí. České Budějovice, Jihočeská univerzita 2007, 88 s. 2. vydání 2008.

PRÁVO

1. Platná legislativa pozemkových úprav.
2. Vývoj legislativy týkající pozemkových úprav.
3. Správní řád.
4. Vlastnická práva k majetku.
5. Katastrální zákon.
6. Stavební zákon.
7. Stavební řád.
8. Právní vztahy k nemovitému majetku.
9. Právní vztahy k movitému majetku.
10. Řešení zejména pozemků či jiné nemovitosti vstupující do řešení pozemkových úprav.
11. Občanský zákoník.
12. Právní podklady oceňování nemovitostí.

Literatura:

Aktuální legislativa

Bradáč, A., Fiala, J.: Rádce nemovitosti, Linde, Praha, 1998

Bradáč, A., Fiala, J.: Nemovitosti – oceňování a právní vztahy, Linde, Praha, 2004

Katedra krajinného managementu organizuje pro zájemce z řad uchazečů o nMgr Pozemkové úpravy a převody nemovitostí přípravný kurz k přijímací zkoušce. Zájemci o informace k tomuto kurzu se mohou obrátit na vedoucího katedry krajinného managementu doc. Ing. Pavla Ondra, CSc. (ondr@zf.jcu.cz) a Ing. Moniku Březinovou, Ph.D. (brezina@zf.jcu.cz).

BOTANIKA

ZOOLOGIE

Botanika

1. Základy cytologie, histologie a organologie rostlin.
2. Anatomické a morfologické charakteristiky užívané při taxonomické determinaci rostlin
3. Determinace běžných i ohrožených zástupců středoevropské flóry včetně základních znalostí o jejich ekologii a legislativním rámci nakládání s rostlinami.
4. Systematika s důrazem na skupiny, zařazené do příloh A, B seznamů CITES.
5. Geografické rozšíření, anatomie, morfologie, ekologie, příčiny ohrožení, otázky pěstování a ochrany ex situ a in situ.

Zoologie

1. Základy taxonomie, morfologie, anatomie, fyziologických specifíků a ekologie živočichů.
2. Determinace běžných i ohrožených zástupců středoevropské fauny včetně základních znalostí o jejich ekologii a ochraně.
3. Přehled zástupců jednotlivých taxonomických skupin živočichů, zařazených v přílohách A a B úmluvy CITES.
4. Geografické rozšíření jednotlivých taxonů, základní údaje o jejich biologii, typu ohrožení a problematice ochrany druhů zařazených v CITES.
5. Základní znalosti o chovu běžných druhů živočichů v lidské péči a legislativního rámce nakládání s živočichy.

Literatura:

Hendrych, R.: Systém a evoluce vyšších rostlin. Academia, Praha, 1997.

Bell, P. R., Hemsley, A. R.: Green plants. ed. 2. Cambridge University Press, 2000.

CITES, Úmluva o mezinárodním obchodu ohroženými druhy volně žijících živočichů a rostlin. Úřední věstník Evropské unie, Nařízení Komise (EU) č. 750/2013 ze dne 29. července 2013, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 338/97 o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi.

Gaisler, J., Zima, J.: Zoologie obratlovců. Academia, 2007

Hickman, Jr. C., Roberts, L., Keen, S., Larson, A., Eisenhour D.: Animal Diversity. 4th ed., Boston, MA: McGraw-Hill, 2007.

Rajchard, J. a kol.: Speciální zoologie 1. skriptu ZF JU v Českých Budějovicích, 2010.

Sedlák, E.: Zoologie bezobratlých. 2. vyd., Brno: Masarykova univerzita, 2005.

Stejskal, V.: Úvod do právní úpravy ochrany přírody a péče o biologickou rozmanitost, Nakladatelství Linde Praha, a.s., Praha 2006

Příloha 3: Předpokládané počty studentů přijatých ke studiu pro akademický rok 2021/2022

1. Bakalářské studijní programy – prezenční studium:

○ Agroekologie	40 studentů
○ Agropodnikání	40 studentů
○ Biologie a ochrana zájmových organismů	40 studentů
○ Pozemkové úpravy a převody nemovitostí	60 studentů
○ Zemědělství	60 studentů
○ Zemědělské biotechnologie	40 studentů
○ Zem. a dopravní technika: obchod, servis a služby	60 studentů
○ Zootechnika	60 studentů

2. Bakalářské studijní programy – kombinované studium

○ Agroekologie	40 studentů
○ Agropodnikání	40 studentů
○ Biologie a ochrana zájmových organismů	40 studentů
○ Zemědělství	40 studentů
○ Zootechnika	60 studentů

3. Navazující studijní programy – prezenční studium:

○ Kvalita a zpracování zemědělských produktů	40 studentů
○ Pozemkové úpravy a převody nemovitostí	40 studentů
○ Zemědělské biotechnologie	40 studentů
○ Zemědělská technika a technologie	40 studentů
○ Agroekologie*	40 studentů
○ Biologie a ochrana zájmových organismů*	40 studentů
○ Zootechnika*	60 studentů

4. Navazující studijní programy – kombinované studium:

○ Agroekologie*	40 studentů
○ Zootechnika*	40 studentů
○ Biologie a ochrana zájmových organismů*	40 studentů

* Studijní programy v probíhajícím akreditačním řízení. Přihlášky do těchto studijních programů bude umožněno podávat po ukončení akreditačního řízení.